

DECIZIE

03 martie 2021

Colegiul Penal în următoarea componență:

președinte

judecători

mun. Chișinău

Diaconu Iurie

Catan Liliana

Guzun Ion

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de avocata Bernicova Marina în numele inculpatului, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 24 noiembrie 2020, în cauza penală privindu-l pe

ROTARU Vasile XXXXX, născut la XXXXX,
originar din XXXXX, domiciliat în XXXXX.

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 25.06.2019– 16.01.2020;

Instanța de apel: 04.02.2020 – 24.11.2020;

Instanța de recurs: 21.01.2021 – 03.03.2021.

Asupra recursului ordinar declarat Colegiul Penal

c o n s t a t ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Hâncești, sediul central, din 16 ianuarie 2020 Rotaru Vasile a fost achitat de învinuirea adusă în baza art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal pe motiv că fapta nu a fost săvârșită de acesta.

1.1. Prima instanță a reținut că:

✓ Rotaru Vasile este învinuit că el la 26 aprilie 2019, aproximativ la orele 22:00, în XXXXX, în stradă, fiind în stare de ebrietate alcoolică, acționând împreună cu Rotaru Ion, din intenții huliganice, încalcând grosolan ordinea publică, cu obrăznicie deosebită, urmărind manifestarea bravurii și forței grosolane, intenționat a aplicat lovituri cu pumnii în regiunea capului lui Tiron Maxim și Cula Ion, cauzându-le: lui Tiron Maxim, conform raportului de constatare nr. 201922P0171 din 27.04.2019, leziuni corporale sub formă de excoriații pe buza superioară și inferioară, fractură închisă, fără deplasarea fragmentelor a oaselor nazale, edeme posttraumatice a țesuturilor moi regiunea nasului, ce se califică în comun ca vătămări corporale ușoare, iar lui Cula Ion cauzându-i, conform raportului de constatare nr. 201922P0170 din 27.04.2019, leziuni corporale sub formă de echimoze pe palpebrele superioare bilateral, fractura închisă, cu deplasarea fragmentelor a oaselor nazale, edeme posttraumatice a țesuturilor moi regiunea nasului, ce se califică în comun ca vătămare corporală ușoară și că aceste acțiuni, au fost încadrate de organul de urmărire penală, în baza art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal – *huliganism, adică acțiunile intenționate care încalcă grosolan ordinea*

publică, însoțite de aplicarea violenței asupra persoanelor, care, prin conținutul lor, se deosebesc printr-o obrăznicie deosebită, săvârșite de două persoane.

✓ fapta descrisă a avut loc, însă aceasta nu a fost comisă de Rotaru Vasile.

La baza acestei concluzii au stat:

- declarațiile părții vătămate Tiron Maxim care a explicat că inculpatul a ieșit din mașină, însă nu s-a implicat în conflict;

- declarațiile martorului-ocular Melinte Artiom potrivit cărora Rotaru Vasile nu a aplicat violență față de acei băieți, conflictul a fost între ei și Rotaru Ion, iar Rotaru Vasile nu s-a implicat în acel conflict. Rotaru Vasile s-a dat jos după nepotul său, însă a stat într-o parte, nu s-a implicat;

- declarațiile martorului Rotaru Constantin care a declarat că, toată ziua a fost cu prietenul său și de la colaboratorii de poliție a aflat despre incident, iar sunându-l pe tatăl-său, ultimul i-a spus, că conflict a avut vărul Ion cu Tiron Maxim și Cula Ion;

- declarațiile martorului Cechin Maxim care a declarat că toată seara Rotaru Constantin a fost cu el în compania mai multor prieteni la stația Peco și în seara respectivă n-a fost în s. Anini.

În drept, recurentul își întemeiază cererea pe prevederile art. 427 alin. (1) pct.

6) Cod de procedură penală.

2. Legalitatea și temeinicia sentinței de condamnare în termenul și modul prevăzut de art. 401-402 Cod de procedură penală, a fost atacată cu apel de procurorul Beregoi Ghenadie, care a solicitat casarea sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit, pentru prima instanță, prin care Rotaru Vasile să fie recunoscut culpabil de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (2), lit. b) CP și condamnat la amendă în mărime de 1350 unități convenționale.

În argumentarea apelului, s-a invocat că toate probele prezentate de acuzare incontestabil dovedesc vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii incriminate și că prima instanță a pronunțat o sentință contrară legii, or vinovăția lui Rotaru Vasile a fost pe deplin demonstrată prin:

- procesul-verbal privind consemnarea celor constatate din 07.05.2019;
- informația telefonică parvenită la serviciul 112 din 26.04.2019, ora 22:22;
- raportul de constatare nr. 201922P0171 din 27.04.2019;
- raportul de constatare nr. 201922P0170 din 27.04.2019.

3. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 24 noiembrie 2020 a fost admis apelul procurorului, casată total sentința și pronunțată o nouă hotărâre, potrivit ordinii stabilite pentru prima instanță, prin care Rotaru Vasile a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal și condamnat la amendă în mărime de 1000 (una mie) unități convenționale, echivalentul a 50000 lei.

În fapt și drept, instanța de apel a constatat că Rotaru Vasile la 26 aprilie 2019, aproximativ la orele 22:00, în XXXXX, în stradă, fiind în stare de ebrietate alcoolică, acționând împreună cu Rotaru Ion, din intenții huliganice, încălcând grosolan ordinea publică, cu obrăznicie deosebită, urmărind manifestarea bravurii și forței grosolane, intenționat a aplicat lovituri cu pumnii în regiunea capului lui Maxim Tiron și Ion Cula, cauzându-le: lui Maxim Tiron, conform raportului de constatare nr. 201922P0171 din 27.04.2019, leziuni corporale sub formă de

excoriații pe buza superioară și inferioară, fractură închisă, fără deplasarea fragmentelor a oaselor nazale, edeme posttraumatice a țesuturilor moi regiunea nasului, ce se califică în comun ca vătămări corporale ușoare, iar lui Ion Cula cauzându-i, conform raportului de constatare nr. 201922P0170 din 27.04.2019, leziuni corporale sub formă de echimoze pe palpebrele superioare bilateral, fractura închisă, cu deplasarea fragmentelor a oaselor nazale, edeme posttraumatice a țesuturilor moi regiunea nasului, ce se califică în comun ca vătămare corporală ușoară și că aceste acțiuni ale Rotaru Vasile cad sub incidența prevederilor art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal – *huliganismul, adică acțiunile intenționate care încalcă grosolan ordinea publică, însoțite de aplicarea violenței asupra persoanelor, care, prin conținutul lor, se deosebesc printr-o obrăznicie deosebită, săvârșite de două persoane.*

Instanța de apel a conchis că argumentele primei instanțe nu au suport probatoriu și contravin probelor administrate, care coroborate în ansamblu confirmă cu certitudine vinovăția lui Rotaru Vasile.

La individualizarea pedepsei, s-a ținut cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, care nu este la primul conflict cu legea penală, nu a conștientizat vina, la nivelul de înțelegere a situației în care s-a pomenit și nu se căiește, de lipsa circumstanțelor cauzei care agravează ori atenuază răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acesteia.

4. Împotriva deciziei recurs a declarat avocatul Bernicova Marina, în numele inculpatului, solicitând casarea deciziei și menținerea sentinței, apelul procurorului fiind greșit admis deoarece decizia nu cuprinde analiza tuturor probelor și argumentelor pe care s-a bazat instanța și nu sunt indicate motivele de admitere/respingere a probelor și vinovăția inculpatului nu și-a găsit confirmare prin probele administrate la urmărirea penală și instanțele de judecată.

5. Referință, în conformitate cu prevederile art. 431 alin. (1) p. 1¹) Cod de procedură penală, a fost depusă de procuror prin care se solicită inadmisibilitatea recursului deoarece nu se scoate în evidență o problemă de drept de importanță generală pentru jurisprudență.

6. Se constată că recursul ordinar a fost depus în termen legal, pronunțarea integrală a deciziei având loc la 22 decembrie 2020, iar recursul datează cu 31 decembrie 2020.

7. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat, în baza materialelor din dosar și raportat la criticele formulate de recurent, Colegiul penal conchide asupra inadmisibilității acestuia, pentru următoarele motive.

Raționamentele instanței privind inadmisibilitatea recursului declarat, se întemeiază, în drept, pe dispoziția art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, potrivit căreia *instanța examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, în camera de consiliu, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.*

Totodată, se relevă că, potrivit dispoziției art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor prevăzute

de art. 427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate și argumentate corespunzător de către recurent.

Prin urmare, recursul este declarat inadmisibil, ca fiind vădit neîntemeiat, atunci când titularul acestuia invocă în cerere temeuri care în mod evident nu sunt aplicabile circumstanțelor cauzei, sau când nu este descrisă și argumentată esența încălcării, sau recurentul se referă preponderent la starea de fapt și la chestiunea de apreciere a probelor, care nu este obiect de cercetare în procedura de recurs.

La caz, s-a confirmat că argumentele expuse de partea apărării în cererea de recurs sunt vădit nefondate.

Astfel, din conținutul cererii se constată că, titularul acesteia, făcând trimitere la eroarea de drept prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, pledează pentru casarea deciziei și menținerea sentinței. De asemenea, avocatul indică asupra faptului că, partea acuzării a eșuat să demonstreze prin careva probe pertinente și concludente vinovăția inculpatului.

Verificând actele cauzei, în raport cu criticele aduse de apărător, Colegiul penal constată că cele invocate de recurent nu și-au găsit confirmarea, iar vinovăția inculpatului a fost dovedită cu certitudine și în afara oricărui dubiu de către procuror, prin probele administrate în dosar și cercetate de instanțe.

Astfel, cu titlu introductiv, Colegiul menționează că invocarea unor pretinse erori admise de instanța de apel urmează a fi precedate de o motivare corespunzătoare privind esența acestora și indicarea expresă a circumstanțelor cauzei cărora se circumscriu.

În speță, recurentul, invocând temeiul de casare prevăzut de pct. 6) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, menționează că „*decizia nu cuprinde analiza tuturor probelor*”, nespecificând expres asupra căror probe nu s-a pronunțat instanța, și că „*hotărârea atacată este insuficient de motivată*”.

Colegiul penal respinge, ca nefondate aceste alegații ale apărătorului și notează că decizia instanței de apel cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, în sensul că argumentele pe care instanța de apel le-a expus în partea descriptivă a deciziei, echivalează cu o motivare corespunzătoare rigorilor și exigențelor expuse în art.6 CEDO, apelantul primind răspuns la toate criticele sale expuse în cererea de apel. Potrivit jurisprudenței CtEDO, în asemenea situație, nu se mai impune o reevaluare a conținutului mijloacelor de probă, acestea demonstrând cu prisosință soluția dată de prima instanță. În cazul în care instanța de fond și-a motivat decizia luată, arătând în mod concret la împrejurările, care confirmă sau infirmă o acuzație penală, pentru a permite părților să utilizeze eficient orice drept de apel/recurs eventual, o instanța ierarhic-superioară poate, în principiu, să se mulțumească de a relua motivele jurisdicției de primă instanță (*hotărârea Garcia Ruis versus Spania, Helle versus Finlanda*).

Colegiul penal menționează că, așa cum rezultă din textul deciziei recurate, aceasta corespunde prevederilor art. 417 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală și cuprinde temeuri de fapt și de drept care au dus la adoptarea soluției expuse în pct. 3 din prezenta decizie, instanța de apel, în temei legal, a conchis că argumentele primei instanțe nu au suport probatoriu și contravin probelor administrate, care coroborate în ansamblu confirmă cu certitudine vinovăția lui Rotaru Vasile.

Instanța de apel a adoptat o hotărâre legală și întemeiată, apreciind fiecare probă din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor în conformitate cu prevederile art. 101 Cod de procedură penală, iar starea de fapt reținută și de drept apreciată de instanța de apel concordă cu circumstanțele stabilite în baza probelor administrate în cauză, acțiunile lui Rotaru Vasile fiind corect încadrate în baza art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal.

Împrejurarea că inculpatul nu a recunoscut fapta comisă nu are relevanță juridică și nerecunoașterea vinovăției nu echivalează cu achitarea acestuia, atâta vreme cât celelalte mijloace de probă (*declarațiile incriminatoare ale părților vătămate, martorilor Tiron Elena, Beleaev Eugenia, procesul-verbal privind consemnarea celor constatate din 07.05.2019, informația telefonică parvenită la serviciul 112 din 26.04.2019, ora 22:22, rapoartele de constatare nr. 201922P0171 și nr. 2019 P0170 ambele din 27.04.2019*) confirmă vinovăția inculpatului.

De asemenea, modificarea declarațiilor de către partea vătămată Tiron Maxim nu poate fi apreciată decât ca fiind făcută în scopul ușurării situației în care s-a pomenit inculpatul, or partea vătămată nu a putut confirma plauzibil motivul ce l-a determinat să-și modifice declarațiile incriminatoare.

Mai mult în cadrul urmăririi penale acesta a făcut declarații, fiind respectată procedura prevăzută la art. 111 Cod de procedură penală și a confirmat conținutul celor înscrise în procesul-verbal de audiere prin înscrisul personal „*Procesul-verbal a fost corect scris din cuvintele lui Maxim citite în glas pentru ce și semnez*”.

Referitor la criticele recurentului precum că instanțele de fond nu au apreciat la justa valoare probatoriul administrat, Colegiul Penal reiterează că chestiunea de apreciere a probelor nu se regăsește printre temeiurile de declarare a recursului, la această etapă a procedurilor instanța nu analizează conținutul mijloacelor de probă, nu dă o nouă apreciere materialului probator și nu stabilește o altă situație de fapt, decât cea constatată de instanțele ierarhic inferioare, acestea fiind atributul exclusiv al instanțelor de fond.

În general, cerința textuală a cazului de casare prevăzută de pct. 6) presupune că, la etapa judecării cauzei de către instanța de apel s-au încălcat prevederile legii procesual-penale, și nici un indiciu nu poate sugera recurentului precum că, chestiunea de apreciere a probatoriului ar putea constitui în sine o eroare de drept care să se subscrie măcar unuia din cele 5 subpuncte ale pct. 6) din alin. (1) al art. 427 Cod de procedură penală.

Din atare considerente, Colegiul Penal nu va analiza și verifica probele din dosar preponderent având în vedere că nu s-a constatat discrepanța între cele reținute de instanțele de fond în vederea condamnării lui Rotaru Vasile și conținutul real al probelor, sau ignorarea unor aspecte evidente ce ar fi avut drept consecință pronunțarea altei soluții decât cea pe care materialul probator o susține.

Pe aceiași linie de considerente, Colegiul ține să evidențieze că, invocarea formală a unor temeiuri de casare, care nu sunt urmate de o motivare corespunzătoare, ci doar se face trimitere la conținutul probelor și la aprecierea acestora, nu va face obiect de examinare în procedura de recurs, având în acest sens în vedere că, potrivit art. 24 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța nu se manifestă în favoarea acuzării sau a apărării și nu exprimă alte interese decât

interesele legii. Adică completarea cererii de recurs cu argumente *de drept*, care cu desăvârșire lipsesc aici, și care ar suplini-o din oficiu, este contrară principiului contradictorialității ce guvernează întregul proces penal.

Prin urmare, opozabil poziției susținute de recurent, se relevă că, potrivit art. 384 alin. (3), 410 alin. (1), 414 alin. (1), 417 alin. (1) pct. 8), 419 Cod de procedură penală, instanța de apel, judecând apelul a îndeplinit obligația legală de a supune verificării legalitatea și temeinicia hotărârii atacate pe baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din dosar, drept urmare decizia instanței de apel cuprinde raționamente, care au dus la respingerea apelului ca nefondat, precum și motivele adoptării unei atare soluții. De asemenea, instanța de recurs nu vede necesitatea de a dezbate, prin alte argumente, toate alegațiile din această cerere de recurs, deoarece careva temeuri de casare *ex officio* Colegiul nu a stabilit.

În virtutea considerentelor expuse, se constată că, în cauză nu se identifică nici un temei din cele invocate de recurent și, deci, nu sunt incidente cazurile de casare prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, apreciind ca fiind vădit neîntemeiate criticile formulate sub acest aspect de către avocatul Bernicova Marina.

8. În temeiul art. 432 alin. (1)–(2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul Penal

d e c i d e:

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de avocata Bernicova Marina în numele inculpatului, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 24 noiembrie 2020, în cauza penală privindu-l pe **ROTARU Vasile XXXXX**, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia pronunțată integral la 01 aprilie 2021.

Președinte

Diaconu Iurie

Judecător

Catan Liliana

Judecător

Guzun Ion